

stea, sacrificat de Dragoș regelui Ludovic. Mușata desfășoară, în atmosfera războinică a scuturării vasalității, stindardul țării, pe care brodase capul zimbrului. Efigia coboară mitul în realitate. Forța bourului, semeția lui în libertatea pădurilor și a plaiurilor sint menite ca simbol pentru vitejia și demnitatea noii țări.

Piesa lui Valeriu Anania este insolită ca tehnică dramaturgică: legenda e suspusă evidenței documentare, fără a-și pierde fascinația lirică. Ea a poetizat istoria, îmbogățind aspectele sărace în conținut informativ printr-o concentrată umanizare.

Ionuț NICULESCU

Reper :

- Valeriu Anania, **Greul pământului**, vol. 1, seria Teatru comentat, Editura „Eminescu”, 1982.
- Ștefan S. Gorovei, **Dragoș și Bogdan**, Editura Militară, 1973.
- Constantin C. Giurescu, **Istoria românilor**, vol. 1 ed. a V-a, Fundații, 1946.
- Grigore Ureche, **Letopisețul Țării Moldovei** (Ed. P. P. Panaitescu), E.S.P.L.A., 1958.
- Aurelian Sacerdoțeanu, **Dimitrie Onciul, Scrieri istorice I—II**, Editura Științifică, 1968.
- P. P. Panaitescu, **Introducere la istoria culturii românești**, Editura Științifică, 1969.

„Rampă”, acum 50 de ani mai 1935

În ultima lună a stagiunii, directorul Teatrului Național din București, dramaturgul și criticul Paul Prodan, reia întregul repertoriu Caragiale. Acum „se află” că **O noapte furtunoasă** urmează să se reprezinte a... suta oară ! Din 1879 ! Iancu Brezeanu își va aminti de vremurile vechi cind prelua de la marele Ștefan Iulian pe Ipingescu. ● V. Eftimiu iar dă o... lovitură (de această dată, pariziană !). Ziarul „Le Figaro” îi publică în foileton romanul **Kimonoul instelat**. Culi-sele comentează în fel și chip. La toamnă să se reia **Înșir’te, mărgărite**. Să nu rămânem mai prejos... ● Se acordă mult rîvnitele premii ale Societății Scriito-

rilor Români Perpessicius (critică), Anton Holban (proză), Emil Gulian (poezie). Confrății sint încruntați, dar tac : alegerile sint bune. ● La Opera Română se repetă o capodoperă **O noapte furtunoasă** de Paul Constantinescu. Clasicul dramaturg are pînă azi (1935) doi ideali talmăcitori lirici ai teatrului său — întiiul fusese Sabin Drăgoi (**Năpasta**). ● Monoculul lui Ion Marin Sadoveanu este fărăși la preț... fotografic. Cărturarul a însoțit la Praga expoziția teatrului românesc — fotografii, machete, costume. Lumea începe să ne cunoască trecutul și prezentul teatral... ● Sărbătoare la Academia Română — trei „nemuritori” se așază cu merit deplin pe rîvnitele fotolii profesorului de filosofie Ioan Petrovici își citește discursul de recepție ; se confirmă alegerea lui N. Titulescu ca membru plin și a lui Tudor Vianu ca membru corespondent ● Despre **Cărticica de seară** a lui Tudor Arghezi. cronicarul literar al „Rampei”, Mihail Sebastian, scrie cu emoție : „o poezie de iubire cosmică, fami-

lială, împăcată, fără acele dungi de indoială și neliniște ce tulbură de obicei cîntecul arghezian de dragoste.” ● Primul gong al stagiunii de vară îl va bate Tănase. **Luna Cărbușului** va alinia la rampă vedetele Silly Vasiliu, Lulu Savu, Virginica Popescu, Al. Giugaru, Gh. Treștian, Aurel Munteanu, Tănase. „Numai de n-ar fi o vară ploioasă”, se îngrijorează gazeta, care dă cu grijă și numărul balerinelor, 80. ● Cu fastul convenit, Teatrul Național este în sărbătoare. Decanul directorilor noștri de scenă, Paul Gusti, a pregătit spectacolul comemorativ „O sută de ani de teatru românesc”. În amintirea primului spectacol cult de teatru național jucat de elevii **Societății filarmonice**, se reconstituie reprezentația cu **Fanatismul** de Voltaire în traducerea lui Heliade Rădulescu. Și, în tocmal ca în vremurile vechi, „rolele” sint interpretate de elevi ai Conservatorului dramatic. Ce seară de înălțare sufletească !

I. N.